

Bankováčik

Občasník Reedukačného centra
KOŠICE

ROČNÍK XXII

ČÍSLO 1

SEPTEMBER 2022

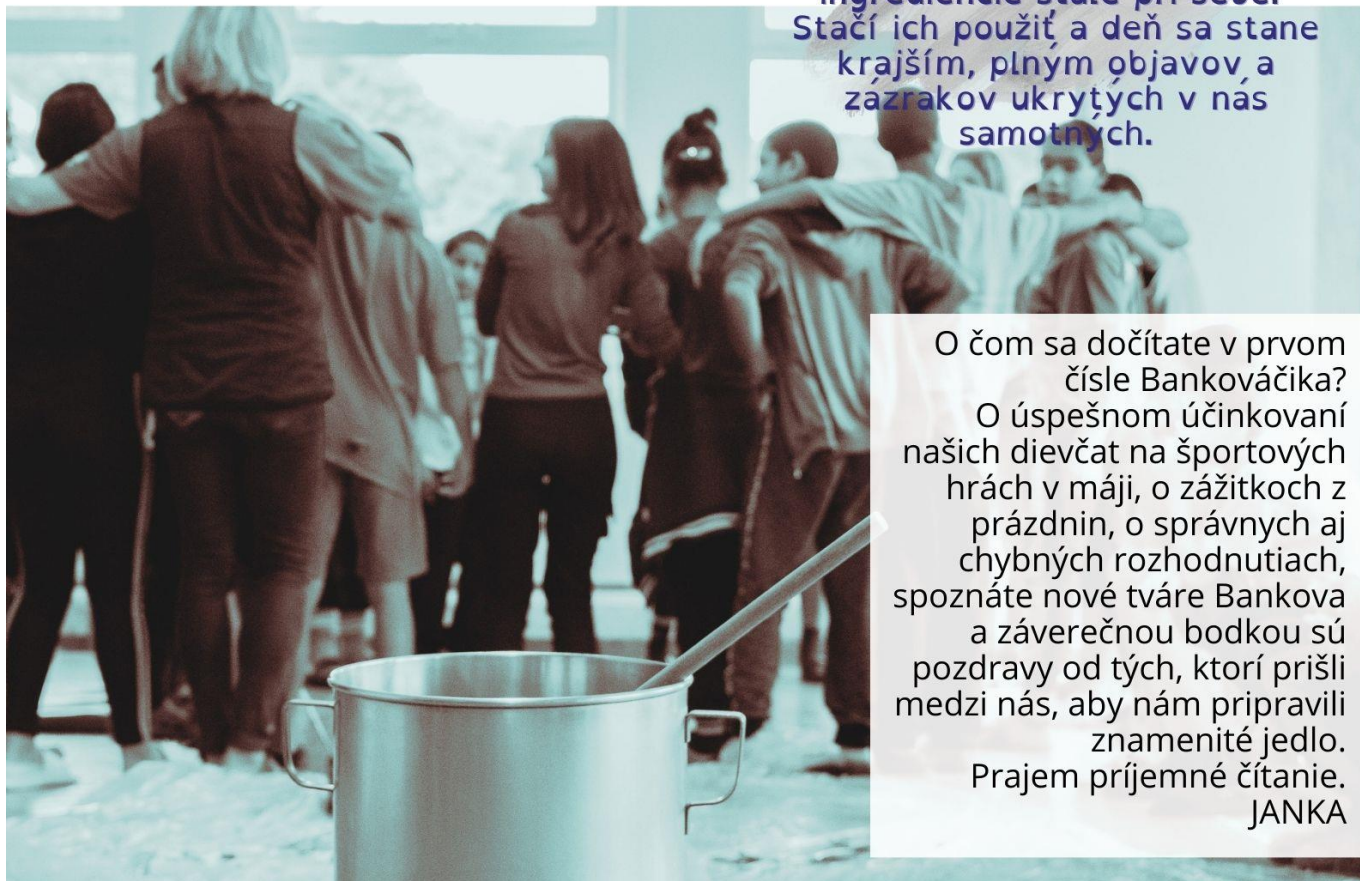
RECEPT... KTORÝ SA OPLATÍ VEDIETĚ

Keby sa ma niekto opýtal, čomu z posledných mesiacov by som dala známku TOP, bolo by to jedlo, ktoré pre nás pripravili ľudia z tímu NeZraniteľní. Varili tri dni s veľkým nadšením, do hrnca dávali príbehy, hry, hudbu, maľovanie, relaxáciu, divadlo ... Oveľa dôležitejšie ako tieto suroviny boli ingrediencie, ktorými ten úžasný pokrm dochutili. Prísady nepridávali iba po štipke, ale plným priehrštím ...

... pridali všetko, čo mali so sebou, aby jedlu dali tú správnu chuť a arómu. Celé to nechali pomaly vriieť v hrnci bez pokrývky, aby sa všade naokolo šířila lahodná vôňa. A aké dochucovadlá použili? Láskové slovo, úsmev na tvári, bezvýhradné prijatie, úprimný záujem, ocenenie, povzbudenie ... Výsledok bol pozoruhodný! Bol to jedinečný, nesmierne obohacujúci a oblažujúci zážitok spolupatričnosti, súznenia, porozumenia, empatie, vďačnosti, úcty a pokoja. Niektorí si ho naplno vychutnávali, iní obľízali prst namočený do hrnca a ďalší sa nechali opájať vynikajúcou, všadeprítomnou arómou. NeZraniteľní ponúkli recept ... na čo? Nech si každý odpovie sám za seba. Za mňa je to pokoj v duši, lebo práve ten som vnímala najintenzívnejšie. Ale sedelo by mi aj pomenovanie OD SRDCA K SRDCU.

Je na nás, či tento recept budeme v živote používať, lebo variť podľa neho môže skutočne každý. Každý z nás máme potrebné ingrediencie stále pri sebe. Stačí ich použiť a deň sa stane krajším, plným objavov, a zázrakov ukrytých v nás samotných.

O čom sa dočítate v prvom čísle Bankováčika? O úspešnom účinkovaní našich dievčat na športových hrách v máji, o zážitkoch z prázdnin, o správnych aj chybných rozhodnutiach, spoznáte nové tváre Bankova a záverečnou bodkou sú pozdravy od tých, ktorí prišli medzi nás, aby nám pripravili znamenité jedlo. Prajem príjemné čítanie.
JANKA

Z RC bol odchod na stanicu, kde ma prekvapilo, že cestuje aj Bačkov. Cesta vlakom bola dlhá, ale zvládli sme to. Prvý deň po ubytovaní bol turnaj v stolnom tenise, umiestnila som sa na 5. mieste. Druhý deň bola atletika, kde mám 1. miesto v behu na 800 metrov, v skoku do diaľky 2. miesto, v štafete sme boli prvé. Bola to drina, všetci mysleli, že to nedám, ale zvládla som to. Bola som ocenená ako najlepšia športovkyňa za žiačky. Páčila sa mi Silvia ako behá, bola na 1. mieste v behu na 60 metrov. Som rada, že pani Ivanka a Dáška nás podporovali, chcela by som sa im pekne poďakovať. Mala som sa dobre, ale tešila som sa na Bankov.
KLAUDIA

DIEVČENSKÉ ŠPORTOVÉ HRY 2022 Zlaté Moravce

Na športových hrách som stretla svoju kamarátku, ktorú som dlho nevidela. Potešilo ma veľmi pekné ubytovanie a výborná strava, lepšia ako na Bankove. Večer sme hrali karty s dievčatami z Bratislavy, ktoré boli ubytované s nami v penzióne. Naše vychovávateľky boli veľmi dobré, povzbudzovali nás. Večer sme boli na vychádzke a kúpili nám zmrzlinu.

ERIKA

Moje cestovanie bolo od začiatku dobré, dokonca som sa tešila, ako dlho cestujeme. Prvý večer bol pingpong. Obe s Klaudiou sme sa snažili. Na druhý deň som sa zúčastnila troch atletických disciplín a bola som aj úspešná. Vrh guľou - tretie miesto, beh na 60 metrov - prvé miesto a štafeta - prvé miesto. Teším sa na ďalšie športové hry. A ďakujem za prípravu pani vychovávateľkám.

SILVIA

Po príchode sme sa išli ubytovať. Druhý deň boli disciplíny, kde sa každý usiloval a vďaka príprave a vynaloženému úsiliu sme získali veľa medailí vo všetkých disciplínach, aj ako najlepšie družstvo. Ďakujem za prípravu, ktorá je dôležitá, aby sme vyhrali.

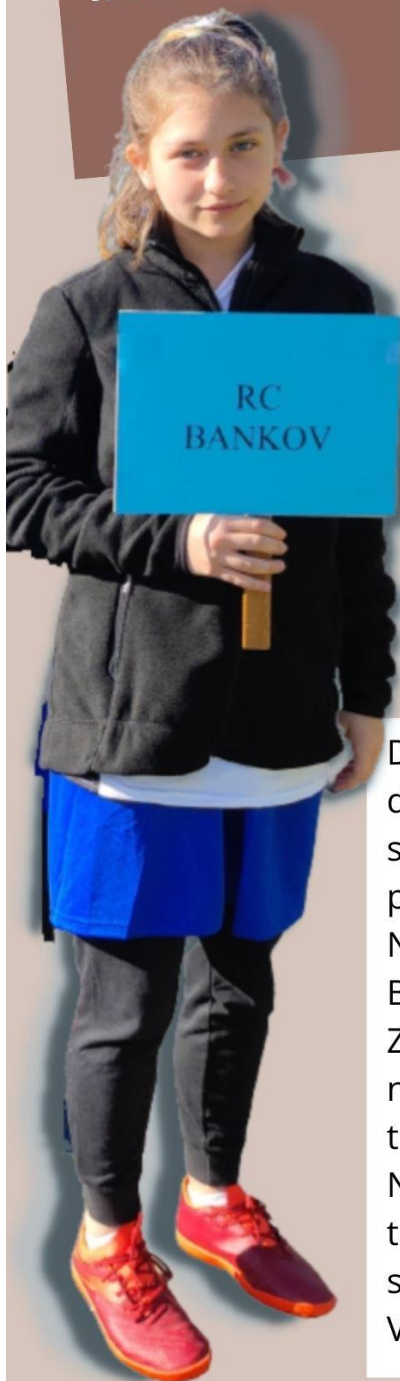
ERIKA

Veľmi mi chutilo jedlo, lepšie ako na Bankove, dobré ubytovanie v penzióne ako hotel. Zoznámili sme sa s inými ľuďmi. Súťažila som v behu na 60 metrov a v štafete. Chcem sa poďakovať všetkým, ktorí nás pripravovali na športové hry, lebo ak by sme netrénovali, nič by sme nevyhrali. Ďakujem pani Ivanke, ktorá nás stále pripravovala.

SLÁVKA

Veľmi som sa tešila na športové hry. Bola som prekvapená, aké krásne ubytovanie bolo v penzióne, kde bola zábava a veľa nových tvárí, s ktorými som sa zoznámila. Bola som rada, že som sa mohla zúčastniť aspoň jednej disciplíny a bola to štafeta, kde skupina získala prvé miesto. Ďakujem pani Ivanke a Dáške za podporu. Najviac sa mi páčilo, ako sa celá skupina snažila. Chcela by som pochváliť Klaudiu, ktorá získala najviac ocenení a medailí.

VANESA

Dlho a usilovne sme sa pripravovali na športové hry. Prišiel deň D - 29. máj a my sme sa vydali na športové hry. Dlho sme cestovali. Po príchode do Zlatých Moraviec nás milo prekvapilo ubytovanie v malom penzióne v centre mesta. Na druhý deň bola atletika, kde sme získali veľa ocenení. Bolo tam veľa súťažiacich: RC Čerenčany, Trstín, Bačkov, Zlaté Moravce, LVS Bratislava a my, ktoré sme boli najlepšie. Veľmi pekne ďakujem pani Ivanke, ktorá bola trpezlivá, aj keď sme mali veľké ústa a pripomienky. Nakoniec sme všetko vyhrali, iba volejbal sme nezvládli, ale to nevedí. Boli sme na vychádzke, dali sme si zmrzlinu. Mali sme dobrý pocit, že sme niečo dokázali. Ďakujem...

VIKTÓRIA

HLAVOU V OBLAKOCH

No tak začnem od začiatku. Domov som išla 21.6.2022, sama so Silviou. Veľmi som sa tešila, kedy budem doma, tešila som sa na rodinu, ale aj na Daniela, že sa stretne. Došla som domov, vybalila som si veci, oddýchla si z cesty a čakala, kedy príde Daniel domov, lebo on mal prísť 24.6.2022. Tak som čakala. V ten deň, keď Daniel prišiel, išla som do mesta s Erikou. Išli sme sa prejsť a cez FB som napísala Danielovi. On mi odpísal a tak sme spolu telefonovali a povedali sme si, kedy sa stretne. Na druhý deň Daniel prišiel do mesta a ja som ho tam čakala. Prišiel, objali sme sa a išli sme si niečo kúpiť. Potom sme išli k nemu a zoznámil ma so svojou rodinou. Ja som sa veľmi hanbila. Potom som išla domov a každý deň sme si volali.

Viac ako s rodinou som trávila čas s Danielom a to som robila nesprávne. Teraz to trochu ľutujem, že som až tak nebola s rodinou, no ale veľmi mi chýbal. Nemohla som bez neho vydržať ani sekundu. Veľmi som sa doňho zamilovala. Tak isto aj on do mňa. Prázdniny som si užila naplno, ako sa len dalo. Chodila som s Danielom všade - k vode, do Rokycian na bicykli (to bol pre mňa najkrajší zážitok), na pizzu, do baru, niekedy sme si vypili, ale nie veľa, oslavovali sme narodeniny Danielovho bratranca. Srandovali sme, smiali sme sa, počúvali sme pesničky každý večer vonku na plné bomby na repráku ... bolo nám spolu nádherne. Hlavu mám plnú spomienok na naše spoločné chvíle, na ktoré nikdy nezabudnem. Ale som to prehnala. Teraz mi to došlo, že som pochybila.

OD VAŠEJ KLAUDUŠKY

Priznávam si chybu - nemala som uprednostniť chlapca pred rodinou, lebo teraz možno ostanem v ústave do 18-ky a na prázdniny asi chodiť nebudem. To mi je ľúto.

ZÁŽITKY A PREDSAVZATIA

Cez prázdniny som sa chodieval sa kúpať aj robiť s bratom. Kosili sme trávu, zo zárobku som niečo dal mame a niečo som si nechal. Tiež som s kamošom chodil do mesta, bol som aj na zábave, hrával som futbal, bicykloval sa a samozrejme, aj mame som pomáhal a hral sa s malou sestrou. Mali sme svadbu a tá dopadla veľmi dobre. Veľa sme tancovali a užívali si.

Keď som sa musel vrátiť, bol som smutný, ale aj som sa tešil. 30. októbra by som mal ísť domov, no a kým tu budem, chcem sa dobre správať a byť normálny. Doma budem chodiť do školy, počúvať mamu. Chcem napraviť všetko zlé, čo som kedysi robil. V škole nevynechám ani jeden deň, doma budem ku každému slušný. A na Bankov budem spomínať v dobrom.

NORO

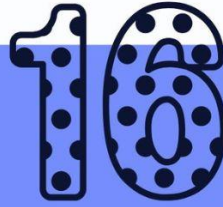

VODA, MESTO, KOLOTOČE... ...ale niečo som aj pokazila

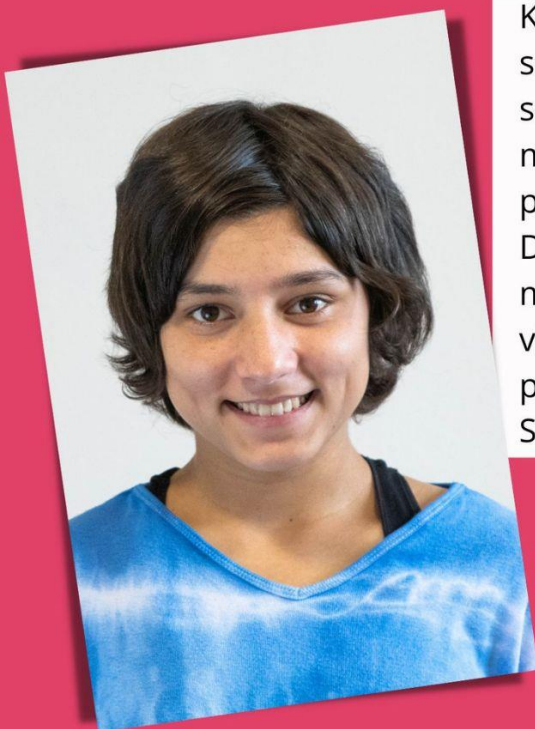

Bála som sa, že nepôjdem domov, ale išla som 30. júna. Počkali sme na autobus a nastúpili sme. Rozprávala som sa s babkou, že ako sa má a tak. Ujo išiel kúpiť dačo sladké. Dostali sme sa domov, prišla moja rodina, sme sa rozprávali. Na druhý deň ráno som išla s babkou do obchodu kúpiť niečo na oslavu, lebo sme oslavovali moje 16. narodeniny. Chodievali sme aj k vode, do mesta, na kolotoče ... bolo super. Ale niečo som aj pokazila - nepočúvala som babku a uja, túlala som sa a chodila som s kamarátkami von. A najhoršie bolo to, že som sa musela vrátiť. Nechcela som, ale musela som. Tak som prežila letné prázdniny. Dúfam, že pôjdem aj na vianočné.

ERIKA

Aj ten, kto čaká, občas mešká...

Keď sa začalo prepúšťať na letné prázdniny, bola som nedočkavá, kedy po mňa prídu. Počas čakania sme išli vonku na športovú, prešlo 10 minút a prišla moja mama. Bola som veľmi rada, že po mňa prišla. Cez prázdniny sme chodili na kúpalisko. Doma som počúvala na mamu. Jedno ma veľmi mrzí, že som sa nevrátila načas. Budem robiť všetko pre to, aby som mohla ísť na vianočné prázdniny domov.

SLÁVKA

KEĎ SA SMÚTOK ZMENÍ NA RADOŠŤ...

Keď sa začalo prepúšťať na letné prázdniny, mala som zvláštne pocity. Najprv bolo tak, že nepôjdem nikam. Stále som plakala. No 28.6.2022 ma pani Helenka zavolala do kumbálu a povedala, že zajtra idem domov. Od radosti som nevedela, čo mám robiť. Už len som si priala, aby bolo zajtra. Bola som rada, že po roku idem domov. Konečne po dlhej dobe som bola s otcom a so sestrou, ktorá je v Levoči a za chvíľu za ňou pôjdem aj ja.

V júli sme boli s rodinou na Izre pri vode. Tam sme stanovali, opekali všetko, čo sa dalo. Bolo tam veľmi pekne, hlavne v noci. Stále som pomáhala v domácnosti, aj keď nevlastná mama a oco mi hovorili, aby som nič nerobila, aby som si užívala prázdniny. No ale ja som stále niečo robila. Bolo mi s nimi veľmi dobre. Doma som mala frajera Peťa, ktorý mi veľmi chýba. Všetci mi nesmierne chýbajú. Dala by som za to všetko, aby som bola teraz pri nich. No ale nič sa nedá robiť, musím počkať na ďalšie prázdniny a to v Levoči.

OD VAŠEJ VIKY

PRÁZDNINY alebo aj čosi viac?

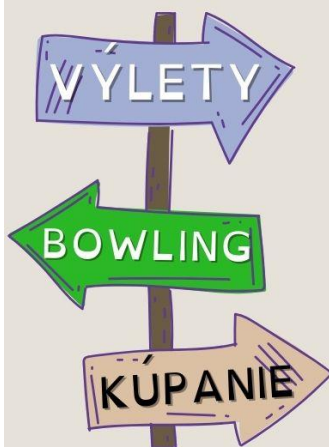
Prázdniny boli dobré, užili sme si toho veľa.

Chodievali sme na hrady, na Jazero, varili sme si alebo sme išli do reštiky. Boli sme aj na veľkých túrach, čo bola dosť makačka, ale páčilo sa mi to. Najviac sa mi páčili vykopávky. Myslel som si, že tieto prázdniny budú o ničom, ale mýlil som sa. Prešli veľmi rýchlo. Veľa som videl, veľa som sa naučil. Pán František s nami chodil na nákupy. Furt, keď prišiel do práce, išiel s nami do mesta. Keď som mal narodky, pán zdravotný ma zobral na výlet do ZOO a do reštiky. Mám ho veľmi rád a veľmi si ho vážim.

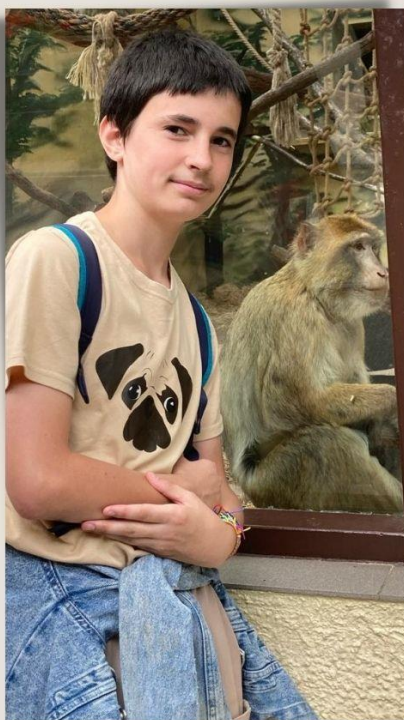
FILIP

LETO NA BANKOVE

Keď som sa na začiatku prázdnin dozvedel, že budeme mať tábor a budeme chodiť na výlety, hneď som to všetkým povedal. Najväčšiu radosť mali Paťo a Paľo. Už sme sa toho nevedeli dočkať. V nedeľu na opekačke nám pani Š. a pani P. povedali, že prvý výlet bude do ZOO.

Ráno sme sa zobudili, obliekli a išli sme pešo do ZOO. Cesta viedla cez kopce, čo bolo pre mňa náročné. Dorazili sme tam po pár hodinách. Videl som tam samé divoké zvieratá, mal som z toho veľkú radosť. Hladkali a krmili sme capov a kozy, ťavu aj srnku. Bol to pre mňa obrovský zážitok aj napriek tomu, že sme zmokli. Videl a počul som prvýkrát revať samicu leva a naživo som videl tuleňov. Filipovi sa natoľko zapáčila opica makak, že sa rozhodol, že keď bude veľký, tak si takú kúpi. Odmenou za to, že sme všetci všetko zvládli, bol výborný, eňo-ňuňo obed.

Na druhý deň nás čakal ďalší výlet. Šli sme do lesa a trochu sme sa stratili. Znova sme sa ocitli pred budovou ústavu 😊. Potom sme našli cestu (presnejšie, našla ju pani P.) a po troch hodinách sme si išli oddýchnuť na Hlavnú poštu - konečne sme si mohli aj sadnúť. Išli sme na obed do Galérie (pizza bola výborná) a zahráli sme si bowling. Mal som obrovskú radosť, lebo som ho hral prvýkrát v živote a šlo mi to veľmi dobre, hodil som aj strike (zhodil som všetkých 10 kolkov na jeden hod). Mohol som byť na druhom mieste, ale nejakým zázrakom sa tam dostala pani Š. Prvá bola pochopiteľne pani P. a ja som skončil tretí. Obrovskou okľukou sme sa vrátili do ústavu, Filip uvaril špagety, ktoré všetkým chutili.

Tretí deň sme išli eurobusom s pohodlnými gaučmi (povedal Paľo) tam, kde z kopca vidno Maďarsko a na kopci je Turčiansky hrad (v skutočnosti sa volá Turniansky 😊). Keď sme tam došli, urobili sme si krásne fotky, lebo tam bol nádherný výhľad. Viacerí boli na zrúcanine prvýkrát a parádne si to užili. Pokračovali sme skoro 2-hodinovou túrou do doliny, dali sme si obed. V reštike bol psík, ktorý strašne pľzol, ale bol veľmi priateľský a hladkali a škrabkali sme ho štyria. Zišli sme pešo do dediny a eurobusom do Košíc. Prechádzka dolinou mala na nás až liečivý účinok.

Na štvrtý deň boli štyria chlapci na Rybe, ja s Gejzom sme ostali v ústave, lebo sme robili, čo sme nemali. Večer sme si opekali živánsku a mali sme aj návštevu – prišli manželia Majorošovci, čím nás fakt prekvapili. A ako správni hostia, neprišli naprázdno, doniesli nám mirindu, nutelu aj piškótky.

V piatok sme išli do mesta, odtiaľ na Výchliadkovú vežu, pozreli sme si zvyšky Košického hradu aj skanzen, videli sme, ako žili ľudia v stredoveku. Z veže sme videli všetko možné aj nemožné 😊, videli a spoznali sme nové veci, ktoré sme doteraz nepoznali. Šiesty deň bol oddychový, boli sme sa kúpať v jazere Nad jazerom a aj bowling zahrať. Bol to veľmi príjemný deň.

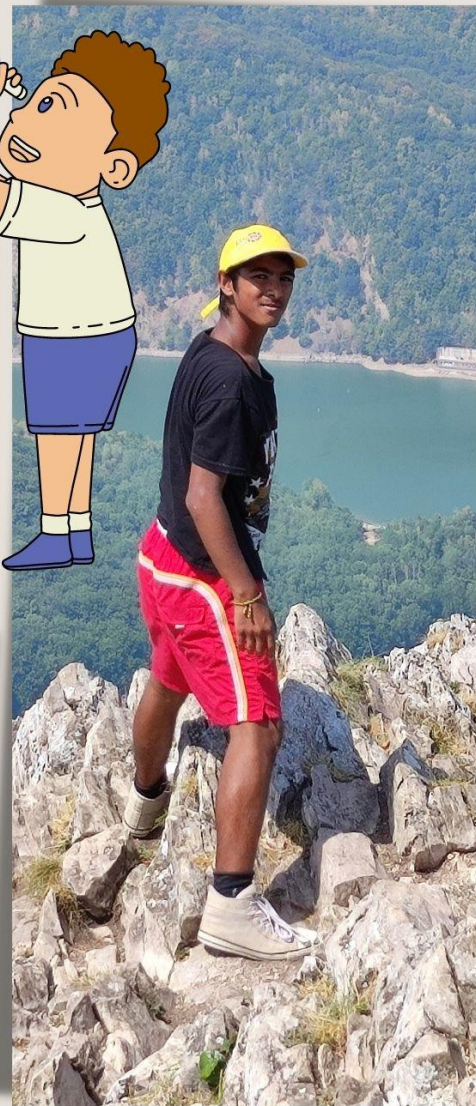

Počas týchto dní nás veľmi bavilo to, že sme boli mimo Bankova, konečne sme boli celý deň v meste a nikam sme sa neponáhľali. Veľa sme chodili (prešli sme 100 kilometrov), ale bolo to úplne perfektné. Ďakujem pani P. a pani Š. A robili sme aj to, čo bežne nerobíme - varili sme, umývali riady, chystali raňajky.
DÁVID

PrázdninOVÉ potulky

Skončil sa školský rok a sme sa tešili na prázdniny, aj keď sme nešli domov. Keď všetky deti odišli domov, prešli dva dni a prišli na jeden týždeň pani P. a pani Š., priniesli si kufre a spali na Bankove. Aj nám tu varili, lebo pani kuchárky mali 2 týždne dovolenku. O výletoch už napísal Dávid F., my iba dodáme, že nám sa páčil pohľad na Košice a okolité kopce cez ďalekohľad na Výhliadkovej veži. Prvý týždeň sme si užili.

Na tieto prázdniny budeme
mať pekné spomienky.
Také prázdniny sme nikdy
predtým nezažili ani doma.
ĎAKUJEME.
PAŤO & PAĽO

Prešiel týždeň a prišli pani Daška a pani Ivanka. Každý deň sme si tiež varili a chodili na výlety. Boli sme na Slanskom hrade, kúpať sa na Jazere, hrať bowling a minigolf. Navštívili sme aj múzeum v Nižnej Myšli, kde sme si pozreli archeologické vykopávky, ktoré sa tam našli. Boli tam sídla pravekých ľudí, ktorých kostry tam vykopali. Posledný výlet bol na Ružín. Tam sme vyšli až na Sivec, odtiaľ sme videli Ružín ako na dlani, videli sme aj hasenie požiaru a helikoptéru, ktorá naberala vodu z priehrady. Bolo veľmi horúco a tak sme sa ešte okúpali v Ružíne a išli na kofolu a nanuk. Veľmi nás to bavilo s pani Daškou a pani Ivankou.

Prázdniny doma a na Bankove

Cez letné prázdniny som bol doma mesiac. Chodil som s bratmi kúpať sa na jazero, tam je taká modrá voda. Pomáhal som mamke s drevami, išli sme do lesa, tam sme vyrúbali toľko stromov, aby sme mali plný voz. Do lesa chodíme s lístkom, my drevo nekradneme. Chodil som aj s kamarátmi na ihrisko hrať futbal. Po futbale som išiel za frajerkou, prechádzali sme sa a bozkávali. Bolo mi ľúto, keď som sa mal vrátiť. Po návrate 2. augusta som plakal celý deň. Správal som sa dobre, v auguste som mal iba jedno pokarhanie. Z prázdnin sa mi najviac páčilo to, že som mohol pomôcť mamke.
DÁVID

MOJE PRÁZDNINOVÉ PLUSY A MÍNUSY

Na začiatku letných prázdnin sa mi veľmi dobre darilo. Pomáhala som sestre, chodievali sme ku vode, bola som navštíviť sestry v detskom domove. No potom som začala vystrájať ☹️. Chodievala som po nociach vonku s frajerom. Celý deň som nebola doma, len s frajerom. Doma som ani nespala.

Mesiac som bola doma a mesiac na Bankove. S pánom Miškom sme chodili na bicykle do lesa. S pánom Františkom sme boli na kúpalisku Ryba a chodili sme aj do mesta. S pani Ivankou sme boli na golfe aj na kofole, chodili sme na výlety. Za celý mesiac ďakujem všetkým vychovávateľom.

VANESKA

Nie každé DOBROdružstvo je DOBRÉ...

Tešili sme sa na výlety, ale ja a môj dobrý kamarát Gejza sme mysleli na niečo úplne iné. Gejza sa tešil na to, že 1. augusta pôjde domov. Bol však nervózny z jednej veci – kedy jeho otec pôjde za kurátorkou a vybaví súhlas na prázdniny. Tak sa opýtal mňa, či pôjdeme spolu na útek ...

...že pôjdeme k nemu domov, že budeme piť, spať doma alebo na stanici, že tam je bytovka a je tam teplo. Ja som mu povedal, že radšej nie, lebo nechcem sklamať pani Š. a pani P. A on mi na to povedal: „More, ty sa bojíš!“ Ja som mu povedal, že radšej pôjdeme, keď bude robiť pani Ivanka a pani Daška. A on súhlasil.

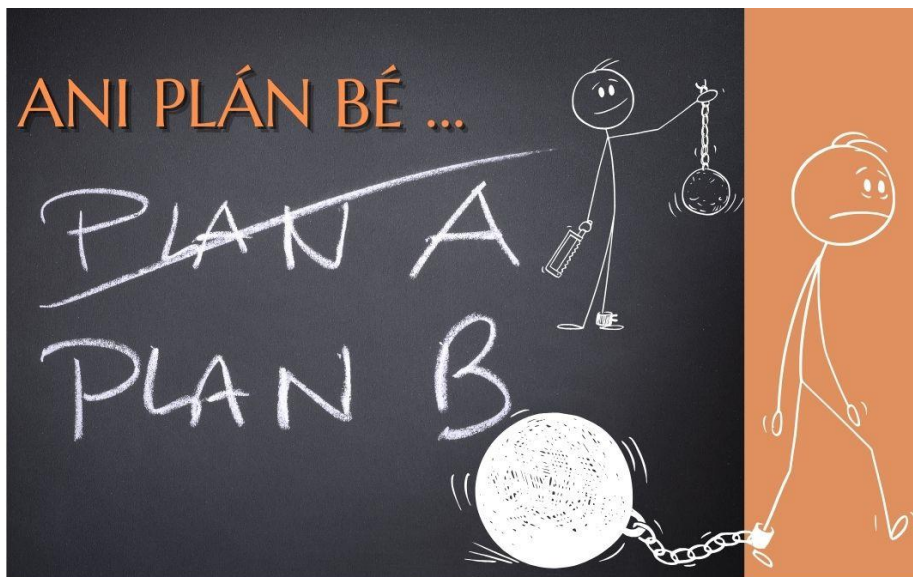
Počas tábora sme šli do obchodu a hneď, ako sme došli na Bankov, Gejza ma zavolať na izbu a ukázal mi zapaľovač. Povedal, že ho ukradol v obchode (aj žuvačky). Bol som šťastný. Hneď na druhý deň začal zbierať špaky tak nenápadne, že ja a ani nikto iný si to nevšimol. Po návrate do ústavu sa však bál zapáliť si cigaretu, tak sme to odložili na ďalší deň. Počas nasledujúceho výletu nazbieral ďalšie špaky a aj ich v sprche vyfajčil (aj ja som sa pridali). A aký to malo význam? No, užili sme si dávku nikotínu, ale aj niekoľko hodín nudy. Štyria chlapci odišli na kúpalisko a ja a môj dobrý kamarát sme upratovali a potom sa hrozitánsky nudili.

DÁVID

KEĎ NEVYJDE ANI PLÁN BÉ ...

Martin sa vrátil z dvojtyždňovej dovolenky a hneď o pár dní sme sa rozhodli, že pôjdeme na útek. Chceli sme ujsť z dvora, tešili sme sa na to, ale na dvor nás vychovávateľa nezobrali dva dni.

Hoci pán Jožko najskôr povedal, že pôjdeme vonku, potom zmenil názor (asi mal tušáka). S Martinom sme boli nervózni, pána Jožka sme prosili a prosili, ale on stále, že nie a nie. Tak som povedal Martinovi, že pôjdeme cez jedáleň. Plán bol taký, že zo zrkadla v umývarke vytrhneme železo a keď bude otvorená mreža, pôjdeme do jedálne, otvoríme okno a stadiaľ utečieme. Ale mreža bola zatvorená, tak sme vymysleli plán Bé. A síce, že pôjdeme po plachtách. Železo sme mali, snažili sme sa ním otvoriť balkón, ale bol zaplombovaný. Ťahali sme to traja, ale neúspešne. Tak sme otvorili okienko v sprche, ale plachty sa namočili, museli sme ich žmýkať a potom sme už išli. Martin skočil na mrežu, ja som dal nohu na parapet a tam bolo hniezdo. Ja som ho rozbil, vtáčik mi vletel do tváre, vyšmykol som sa a spadol. Ostal som ležať na zemi. Prišla pani P., zavolala sanitku a políciu.

Sanitka ma odviezla do nemocnice. Museli mi pod narkózou reponovať zlomené kosti, teda dať ich do správnej polohy. Mal som zlomené až tri kosti – píšťalu, ihlicu aj kosť na päte. V nemocnici som ostal 6 dní. Odvtedy vôbec nechodím vonku. Dva mesiace :(Či som sa z toho nejakým spôsobom poučil? Keby som napísal, že už nikdy neujdem, nebolo by to úprimné. Je to skúsenosť, na ktorú nikdy nezabudnem, ale spomínam na ňu skôr s úsmevom ako s bolesťou.

DÁVID

TEŠÍM, TEŠÍŠ, TEŠÍME, NA PRÁZDNINY MYSLÍME

Tešil som sa domov na prázdniny. Mama mi slúbila, že ma zoberie domov. Aj kurátorka slúbila, že môžem ísť domov na mesiac. Domov som išiel s Dušanom a jeho mamou. Doma som pomáhal mame, išiel som s kamošom do mesta kúpiť šaty. Potom sme boli na Slavoj, čo hrali futbal. To sú moje prázdniny. Čo som prišiel na Bankov, tak sme chodili na kúpalisko, boli sme do mesta kúpiť keksy, čipsy, čokolády. Vonku sme hrali nohejbal, vybíjanú. Bude súťaž v prehadzovanej a skoku do piesku. Prázdniny sa mi páčili, som rád, že som bol doma s rodinou.

IMRO

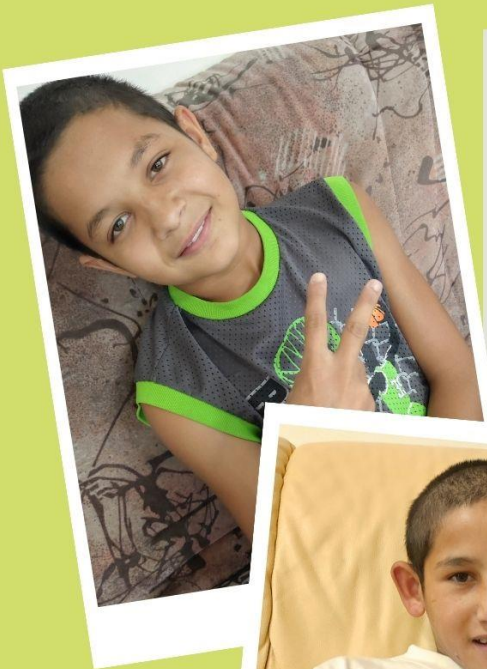
Tešil som sa na prázdniny. Doma som chodil s rodinou na výlety, na kúpalisko, k babke. Som bol na ryby, som chodil za frajerkou, za kamarátmi. Nevrátil som sa do Bankova, lebo mi chýbala rodina. Ale chytili ma. Ale som sa dozvedel, že idem domov na stálo 12. novembra. Chcem, aby som sa zmenil, aby mama mala rada a aj moja rodina. Veľmi mi chýbajú ☹, chcem sa zase vrátiť domov.
D.K.

Na letné prázdniny som bol v domove, veľmi som sa tešil. Chodil som na plaváreň, do mesta s kamarátmi. Pár dní som bol aj u mamy, tam sme opekali, prechádzali sa. Bol som doma skoro celé prázdniny a veľmi som si ich užil. S kamarátmi sme chodili sa kúpať a na túry. Toto leto bolo super. Návrat na Bankov bol pre mňa trochu ťažký, bolo mi smutno za frajerkou, za rodinou a za kamarátmi, ale už to je lepšie. Veľmi sa teším, keď už tu budem chodiť na vychádzky a teším sa, keď už budú ďalšie prázdniny.

AĎO Š.

Volám sa Braňo, mám 13 rokov. Bývam na dedine s rodičmi. Chodím do 4. triedy. Mám 6 súrodencov. Na Bankov som prišiel, lebo som nechodil do školy. Ani neviem, prečo som do školy nechodil a tak som tu. Najradšej som bol doma a pozeral telku. Nepočúval som rodičov. Na Bankov ma priviezla kurátorka, chcel som ísť domov, hneď pri prvej príležitosti som ušiel. No nie ďaleko, polícia ma priviezla naspäť. Okrem pozerania telky rád čítam, hrávam futbal a volejbal. Na Bankove budem chodiť do školy, aby som mohol ísť domov.

NOVÉ TVÁRE BANKOVA

Ja sa volám Kornel. Mám 7 bratov a 6 sestier a mám 14 rokov. Prišiel som do Bankova, bo som nechodil do školy. Mám rád z nášho domu mamku, môjho brata a sestru a brata a sestru. Na Bankove mám aj sestru Silviu. Zatiaľ sa mi tu páči, ale chcem ísť domov.

Volám sa Laci, 13 rokov mám, bývam na dedine, mám 3 sestry, chodím do 7. ročníka. Nechodil som do školy, mama aj otec mi dohovárali, ale nepočúval som ich. Na Bankov ma doniesla sociálna. Chcem ísť domov na prázdniny. Doma som športoval, bicykloval, aj motorku mám. Keď pôjdem domov, budem chodiť do školy.

Volám sa Dominik, mám 9 súrodencov. Som tu za záškoláctvo, chcem sa dostať domov na prázdniny. Chodil som poza školu, nepočúval som rodičov. Mám rád športy. Doniesla ma mama na aute. Budem chodiť do školy, aby som išiel domov.

Volám sa Gabriel. Mám 16 rokov, mám 6 súrodencov. Prišiel som sem z Mlynkov. Tam som bol 7 mesiacov. Pred Mlynkami sme chvíľku bývali v Dorke, čo je zariadenie v Košiciach. Tam som spoznal aj pani Helenku. Svet je malý 😊. Ale to nie je jediný človek z Bankova, ktorého poznám. Jeden z mojich bratov si zobral za manželku dievča, ktoré tu nedávno chodilo do školy (Erika). Teda je to vlastne moja švagriná. Preto som o Bankove vedel takmer všetko a príchodu sem som sa až tak nebál. Rád hrám florbal a moje obľúbené jedlo je rizoto. Teším sa, že tu spoznám nových ľudí.

NAŠI SÚČASNÍ

Volám sa Alexander a mám 16 rokov, desať súrodencov. Na Bankov som prišiel z Bačkova. Doma mi to príliš nešlo, veľa som fajčil, pil aj fetoval. Teraz ma to mrzí. Rád hrám futbal a basketbal. A baví ma starať sa o kvety, polievať ich. Teším sa, že sa o nich v škole naučím nové veci. Moje obľúbené jedlo je rezeň so zemiakmi. Všetkým prajem úspešný rok na Bankove.

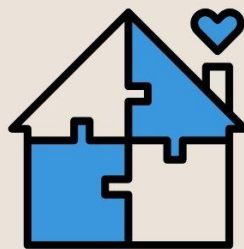
Ahojte, volám sa Dominik, mám 16 rokov. Doma bývam so súrodencami, starými rodičmi a mamou. Doma som príliš nepočúval a tak som sa ocitol najprv v DC v Ružomberku a potom v Mlynkoch. Tam som zostal niečo vyše roka. Rád hrám pingpong, nohejbal i futbal. Teším sa, keď pôjdem zase domov a uvidím svojich súrodencov, pretože ich mám veľmi rád.

ZÁHRADKÁRI

Ahojte, volám sa Ernest a mám 16 rokov. Bývam s mamou a bratmi. Predtým, ako som sem prišiel, som bol tri roky v Bačkove. Do reedukačky som sa dostal, lebo som robil doma zle. Utekal som, nepočúval babku, robil zle bratom, nepočúval mamu, fetoval som. Na Bankov som sa nebál, lebo som o ňom počul od chlapcov, ktorí tu už boli. Poznám Rada, ten tu skončil ten istý učňovský odbor a z Bačkova poznám Geju.

True STORY

Ja sa asi nemusím špeciálne predstavovať, veď nepatrím medzi tých, ktorí sedia v kúte 😊. Napriek tomu tu mám pre vás pár riadkov o sebe.

Mám 17 rokov a pochádzam z mesta pri Košiciach. S mamou nevychádzam veľmi dobre, no so súrodencami som na tom lepšie. A najlepšie vychádzam s otcom. V minulosti som bol doma dvakrát na návšteve. Od siedmich mesiacov som bol v detských domovoch (teraz sa voláme centrá pre deti a rodiny), v jednom z nich ma mala na starosť aj pani P.

No ono to bolo takto ... od malého bábätka som mal problémy s ľadvinami, všimli si to rodičia, tak ma dali do DFN KE. Mal som katastrofálne problémy – brucho, srdce, vlasy, chodidlá, pľúca, ľadviny a tak ďalej. Desať rokov dialýza, prečistenie obličiek, k tomu sa pridala akútna E23 – porucha rastu, rastový hormón. Plus k tomu diabetes mellitus 1, inzulíny, glykémie. A tak ďalej, a tak ďalej. Jedno, na čo sa neliečim, je psychiatria.

Do RC som išiel kvôli tomu, že som sa v škole nevhodne správal. Dostal som sa do Hlohovca, kde som bol dokopy 4 týždne a potom mi oznámili, že idem do Košíc. To ma vôbec nepotešilo, plakal som a nechcel som odísť. Nemal som veľmi dobré obdobie. Keď som prišiel do Košíc nesprával som sa dobre. Bol som ku každému drzý, arogantný, nevďačný, všetko som odmietal. No potom som si zvykol.

Čo mám veľmi rád, sú moji najlepší vychovávatelia v CDR, rodina a kamaráti. Mám veľmi rád cukor a všetko sladké. Mojou obľúbenou činnosťou je hudba, basketbal. Pesničky počúvam normálne, nie rómske, ale ľudovky, české, moderné, detské, rokové. A ešte jedno, čo mám rád, sú deti. Jedno, čo nenávidím, keď niekto vykrikuje na deti. A ešte aj predo mnou. Proste vtedy som veľmi zlý.

Počas letných prázdnin som bol na dva týždne v CDR (neviem kde). Ako inak, nemal som tam kamarátov a chcel som ísť naspäť do Košíc. Tu som si aj našiel fakt že najlepšieho kamaráta Dávida. Veľa sme sa rozprávali, hrali spolu človeče alebo karty. Je mi veľmi ľúto, že odchádza, no dúfam že sa mu bude dariť. Rád som hral aj 21-tku s Kevinom (aj keď som stále prehrával). Veľmi sa mi páčil i výlet do mesta s pánom Františkom. Pozreli sme si námestie a zahráli bowling. Za to mu z celého srdca ďakujem.

**Mojím cieľom je ukázať
všetkým vychovávateľom,
že Bankov ma napravil.
Dúfam, že sa mi to podarí.
ROBO**

~~NEPOS~~LUŠNÉ DIEVČATKO

Na Bankov som prišla 29. septembra 2021 ako neposlušné dievčatko, ktoré sa nevedelo správať. Bola som pyskatá, vulgárna a hlavne drzá a za všetko urazená. Mala som od začiatku veľké nervy, že tu musím byť. Chcela som ísť čo najskôr preč, ale popravde, najradšej by som tu zostala. Veľmi mi to tu pomohlo. Som rada, že som dievča, ktoré sa vie správať.

Bankov mi pomohol vyrásť a celý život budem všetkým vďačná – od pána riaditeľa až po pána kuchára. Veľmi mi bude chýbať moja kmeňová skupina a moje dve vychovávateľky, pani Helenka a pani Ivanka, ktoré ma učili zbaviť sa svojich chýb a stále, keď som to potrebovala, mi pomáhali. Ďakujem aj ostatným vychovávateľom, ktorí mi radili len to správne. Tiež som vďačná pani psychologičke Katke. Každý piatok som k nej chodila a všetko, čo ma trápilo, som zo seba vydala von. Ďakujem aj pani sociálnej, bez pomoci ktorej by som sa nenakontovala s mamou.

Bude mi to tu veľmi chýbať. Držím všetkým deťom palce, aby to zvládli a nezlyhali. Mam vás všetkých rada, ďakujem vám za všetko.

OD VAŠEJ AJKY (VIKI)

Pár riadkov pre naše najmilšie a najmilších, pre ich vychovávateľky a vychovávateľov, učiteľky a učiteľov ...

Čas strávený zmysluplnou hrou, užitočnou prácou s mladými ľuďmi, či vlúdnyim rozhovorom je vždy tým najlepším, čo môžeme darovať. Každý z nás je jedinečný a má právo svoje jedinečné danosti rozvíjať. Sme však aj zraniteľní a takisto vieme zranit' druhého.

Na Bankove som spoznal počas troch dní mimoriadne talentovaných mladých ľudí, ktorí si veľakrát prešli ťažkými životnými situáciami, no napriek tomu som v ich očiach, tvárach a spolupráci na vzdelávacích aktivitách videl obrovskú chuť žiť, byť lepší a odvahu hľadať svoje miesto, radosť a lásku v živote.

Milé a milí, vo vašich názoroch, myšlienkach, obrázkoch a tvorbe sa zrkadlí vaše hlboké prežívanie a chuť tvoriť niečo pekné a dobré. Zbaviť sa bolesti, ťažkých myšlienok a strachu, nebojovať viac o prežitie a nájsť v živote trochu pokoja, bezpečia a slobodného dychu. A v tom medzi nami niet rozdielu, preto sme si blízki a ja sa rád opäť vrátim a budem s vami spoločne s pomocou umenia nachádzať rovnováhu.
L'UBO

**"Naučil som sa, že počúvať sa oplatí."
"Že nemám ubližovať iným ľuďom."
"Naučil som sa dôverovať druhým."
"Pochopil som, čo je diskriminácia."
"Naučila som sa počúvať ostatných."
"Pochopila som veľa vecí,
spoznala som nových a dobrých ľudí."
"Uvedomila som si,
že si mám vážiť ľudí."**

Takéto reakcie sme od vás dostali! Tie si teraz doma čítam a teším sa z nich. Teším sa, že som bola súčasťou nášho spoločného workshopu. Že som aj ja mohla rozprávať svoj príbeh a hrať pre vás divadelné predstavenie. Že mi bolo dopriane vidieť, ako vaše tváre žiarili zvedavosťou, radosťou, smútkom, ale aj láskou, pochopením a nádejou. Mám veľkú radosť z toho, že tak náročné a ťažké témy, ako je násilie a diskriminácia, sa nám všetkým podarilo trochu odľahčiť a preplávať tak spolu divokou riekou, kde sme toho veľa zažili. Teším sa na naše ďalšie stretnutie!
Posielam objatia.
VLASTA

Srdiečne zdravím!

Volám sa Madlen a deti mi počas tvorivej dielne hovorili pani Magdaléna. S deťmi som strávila dva dni plné hier, divadla, maľovania, muziky a poznávania sa. Ešte nikdy som v žiadnom reedukačnom centre nebola, ale vždy som snívala o tom, že by som v ňom raz chcela pracovať. Keď som v piatok ráno stála pred zelenou bránou RC Bankov, uvedomila som si, že sny sa plnia. Želám všetkým deťom z Bankova, aby sa nebáli snívať odvážne dobrodružné sny, aby sa nevzdávali nádeje, že všetko raz môže byť úplne inak, že ich život je v ich rukách a že môžu pracovať na tom, aby svoje sny dosiahli.

Všetkým deťom najviac zo srdca želám pevných láskavých múdrych sprievodcov ich dospieváním, ktorí im pomôžu prejsť týmto zložitým obdobím. A to preto, aby raz mohli svoje sny nielen snívať, ale aj žiť a deliť sa o svoju radosť s nami všetkými.

Deťom posielam silné objatie a vychovávateľom veľkú vďaku za ich prácu.
MADLEN

**Bolo nám s
vami veľmi
dobre**

**Aj touto cestou mi dovoľte
poďakovať za možnosť stretnúť sa,
spolupracovať, hrať v kapele,
obedovať, maľovať, spievať, hrať
divadlo a mnohé ďalšie so
všetkými, ktorých som v
reedukačnom centre Bankov
mohol stretnúť.**

**Všetky dievčatá a chlapci majú
pred sebou ešte dlhú cestu, tak
ako aj ja, páni vychovávatelia a
vychovávateľky a všetci ľudia. Sme
v tom spolu, žijeme na tejto Zemi a
našou každodennou prácou je
hľadať si k sebe cesty a podporovať
sa, ak je to možné. Je to niekedy
ťažké, niekedy ľahké, niekedy
krásne - tak, ako to bolo aj počas
troch dní, ktoré sme spolu strávili.
Ďakujem ešte raz za všetko a
želám nám spoločne veľa síl a
veľmi by som sa tešil aj na budúce
stretnutia ...**

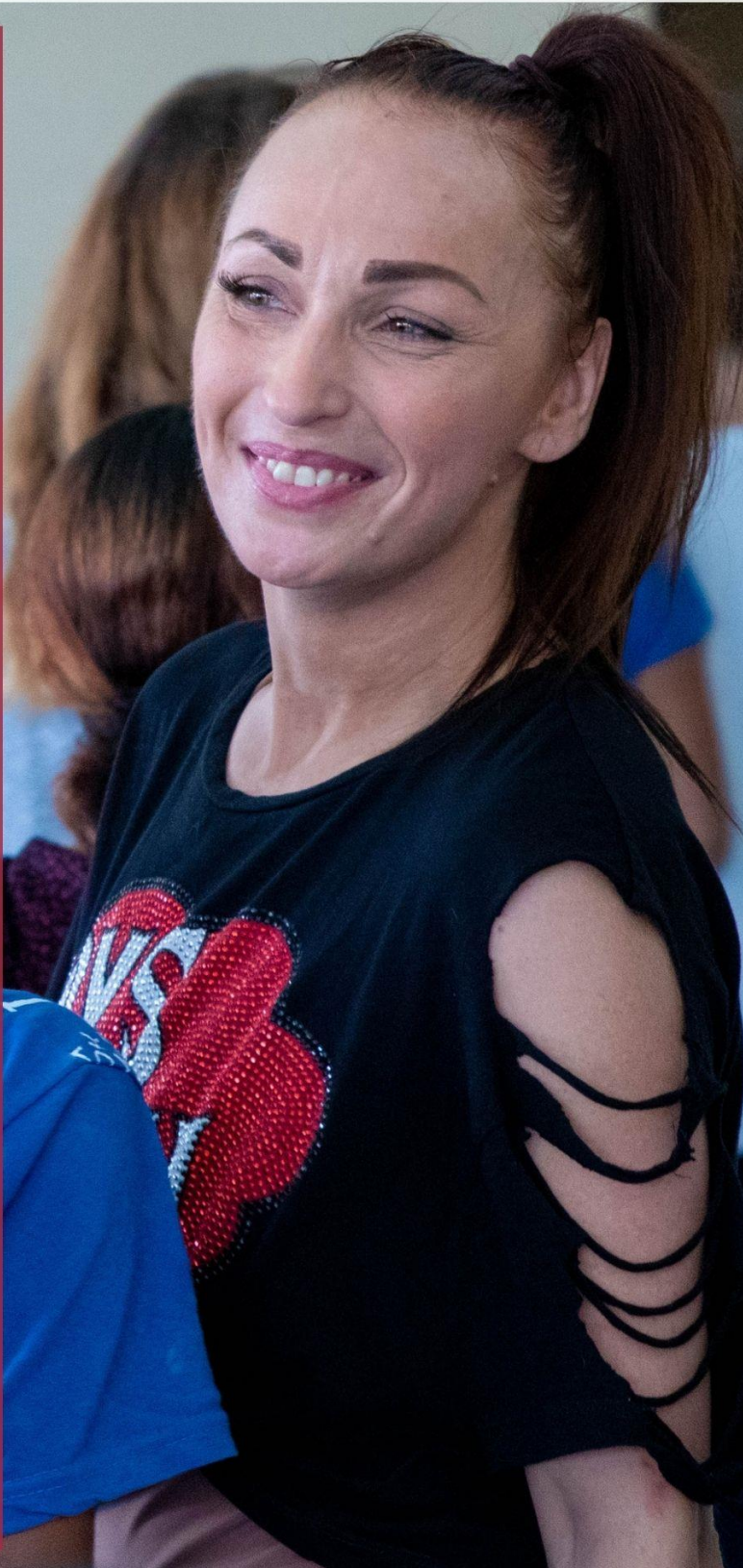
**S LÁSKOU, PATRIK - HRÁČ NA
CAJÓN A MILOVNÍK PRAVIDIEL,
PODOBNE AKO DÁVID**

**Ďakujem
vám
všetkým** ♥

Volám sa Ket a spolu s Lubom, Patrikom, Polynou, Mariánom, Vlastou, Madlen a Ivanou sme strávili vo vašom reedukačnom zariadení Bankov necelé, no zato naplnené 3 dni. Sú to 3 dni, na ktoré nedokážem zabudnúť a na ktoré práve preto stále myslím, spomínam na všetky tváre, všetky aktivity, slová, ktorými sa ma tí mladí ľudia hlboko dotkli, ktorými ma rozčítali a prinútili moje srdce obľúbiť si ich.

To všetko, čo som na našej "misii" robila, bolo z tých najčistejších úmyslov a z túžby, po ktorej neúnavne volá moje srdce. Takže mám pocit, že ja som tie deti, ten Bankov, ten Luník potrebovala ešte viac, ako oni mňa. To ja som bola obdarovaná, to oni boli veľkorysí ku mne, k nám. Dostala som kus obrovského poznania, zažila tolko krásnych chvíľ, spoznala mnoho charakterov, deti s úžasnými vlastnosťami, dotkla som sa reality života, ktorú nepoznám. Cez pohľad na deti, ktoré majú svoje vlastné a nie malé trápenia, možno podobné, možno iné, väčšie, ako ja v ich veku, cez dotyk s obrovskou chudobou som videla a cítila aj tú radosť, ktorá má aj na týchto miestach zastúpenie. Precitla som vo svete biedy a v zemi lásky k umeniu zároveň. Na mieste bez disciplíny a trpezlivosti som bola svedkom ukážky toho, že aj tam je možné ju zažiť, že aj tam ju dokážu venovať, rovnako ako tú obrovskú náklonnosť k tým, ktorí ju tiež dokážu rozdávať. Zažila som lásku, nápomocnosť, vďaku, pozornosť, záujem, obavu detí pre zármutok nás, dospelých, starosť pre cudzie, nie vlastné slzy, ... Videla som neskrotnú radosť, vášeň, zanieťenie, odvahu, schopnosť vzhliadať k vzorom, ak ich spoznajú. Videla som ochotu, úprimnosť aj dobro tam, kde by ho čakali ľudia najmenej, no predsa ho tam bolo nakoncentrovaného viac, ako mám možnosť vidieť v okolitom svete.

Kto teda toho odovzdal a daroval viac?
... je teda na zváženie.

Neporovnateľné, preto neporovnávam, budem len ticho snívať, že to nebola posledná príležitosť byť súčasťou takýchto významných momentov, dôležitých odkazov a vzdelávacích procesov, ktoré učia obe strany, rovnako ako si budem tajne priať vidieť tie tváričky, oči, úsmevy, zahanbené jamky v lícach, uchichotané hlasy, ktoré vo mne znejú stále tak nahlas celé dni, až pokým nezaspím.

Moje srdce je ešte viac otvorené, ako kedy bolo.

Aby deťom, ako sami povedali, že sú z polepšovne, bolo ľúto mojich sĺz? Aby ďakovali viackrát a toľkokrát, koľko deti zo slušných rodín, ktoré poznám, nikdy? Aby boli také nadšené z toľkých aktivít, ktoré sme s nimi robili? Aby chceli byť živou knižnicou? To je nad moje chápanie a očakávanie vôbec. Boli pozornejšie a dali mi viac lásky ako ľudia v kultivovanom meste, kde ju spolu nezdediajú, iba si ju chcú privlastňovať pre seba.

Objímam vás všetkých na diaľku, pozdravujem a stískam všetky dievčatá a chlapcov úplne rovnako. Na všetkých vás stále myslím, pozerám si videá a sem tam pri nich fňukám, lebo mi všetci chýbate. Opatrujte sa a buďte k sebe dobrí.
TO VÁM PRAJE KET.

Ďakujem a ostávam s pozdravom celému zboru, personálu, pani riaditeľke aj pani kuchárkam.
Všetci ste úžasní.

**Pred sebou mám ešte
výstup, tú horu,
ktorú chcem zdolať,
nie pokoriť, ani ovládnuť.
Len prejsť cez jej chrbát ako
jej priateľ, nie jej vládca.
Vesmír mi pri tom pomáhaj,
rozum ma neopúšťaj,
srdce, buď mi oporou,
duša stoj pri mne a priateľ,
buď mi nablízku ...**

